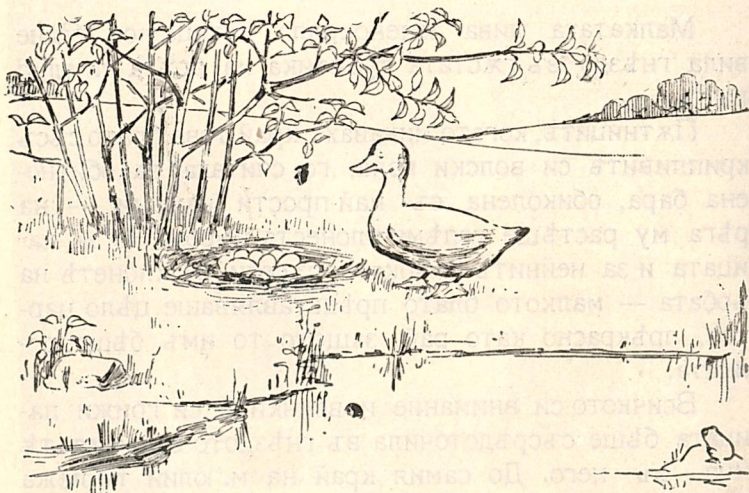

се завърна слѣдъ малко у дома си, тя забѣлѣжи около гнѣздото стѣпки отъ човѣшки кракъ. Пуховото одяло бѣше раздърпано, но, за чудо, всичкитѣ яйца си стояха цѣли, непобутнати.

Врѣмето минаваше и трудната задача на зеленокрилата патица се приближаваше къмъ своя край. Майчината ѝ любовъ къмъ мъничкитѣ затворници въ десетѣ черупки все растѣше и се усиливаше. Тя чувстваше, че тѣ не бѣха вече яйца, и понѣкога се обръщаше къмъ тѣхъ на своя пачи езикъ, а тѣ ѝ отговаряха съ леги недостѣпни за човѣшкото ухо звукове. Не е чудно, дѣто малкитѣ

патенца щомъ излѣзатъ на бѣлия свѣтъ, и знаятъ вече много думи отъ майчиния си езикъ.

Разнообразнитѣ опасности, които ги заплашваха, догдѣто бѣха затворени въ яйцата, благополучно минаха, но неочакано дойде нова бѣда :

Топлото пролѣтно врѣме се обърна на суша. Ето вече много дни се минаха — не е валѣло дѣждъ. И когато наближи вече тържествената минута, па-